

EGYÉBKÉNT

1.

*a szenvedés haszontalan
mandogattam magamban
a kávéfoltos terítőre meredve
és minő csoda
a pincér nem keresett
más zenét a Moldva helyett
kibőjtölte
ezt tegyem én is veled?
A szenvedés haszontalan
könnyű a közömbösnek
az idő birtoklása
a higgadt cselekedet
az ésszerű mit tudom én mi
de én itt ülök
ugráásra készen
és jön minden
meg mindenki
csak a busz nem
meg te nem
A szenvedés haszontalan
mosolygósnak ismertél meg
s látod
hogyan fintorog a versem
a sorok szinte vinnyognak
ma elutazol
és meg sem jöttél*

2.

*várj még
búcsú hull közénk
nem tehetek mást
tűröm a veszteséget
kávét és vörös bort keverve
magyarázzuk magunkat
a hónap távol
szeretném átaludni
a hiányt vajúdó napokat*

3.

*már változol
futnék de maradok
hallgatok
egyre bővül köztünk a messzeség
egyébként
a tűz melyet raktál
lobogva ég*

KÉZFOGÁSOK

MARIJA ŠIMOKOVIĆ

NE FÉLJ, ITT VAGYOK

II. rész

a bátrak utaznak
a bölcsék maradnak
és mosolyognak

holdvilág

a bölcsesség volt a gyorsabb
s úgy érkezett mint aki
uralkodásra termett
hazátlanságban együtt kántál
a remény s a szerelem

ha elindultunk volna
már hova meg nem érkezünk

mennyire másképpen
kellett volna
élni

egyre több halottat
követel a föld
egyetlen élőért

mennyi hang ebben az
emberi sokaságban
s egyik sem emberi

s így aztán ha kell
az utcán nem halad el
egyetlen jóbarát

a halálhoz mindig közelebb
vagyunk
mint egymáshoz

s úgy halunk meg
hogy azt hazudjuk milyen szép
elvátnunk egymástól

utazgass kicsit önmagadban
meglátod
milyen sok állomásnál
hasadt a sínpár

váratlanul ablak nyílik
önmagadra
belesél
s a szegénytől elvörösödsz

egyre kevesebb az ember
s egyre többen
az emberek

mindig nő virág
virág
helyett

ne meséljetek álmaitokról
azoknak
akik maguk is
nem álmodoznak

nem kell forogni
a madarak után
a vándorlás másfajta kényszere
röptíti
őket

ne forduljatok meg
magatok után
nem ti vagytok

legfontosabb részét az Útnak
mindig te járod be
magad

ahhoz nem kell járnod
hogy mehess

valamikor a víz is
jég volt

a homokszem is azt hiszi néha
hogy valami nagyobb
a rendeltetése

*néha verébtoll alatt is
ott remeg
a hattyú*

*napjainkban annyiféle a
szerencsés körülmény
hogy néha megszólal a medve is
és elhallgat az ember*

*tudni kell
hogyan húzzuk be az ajtót
magunk mögött*

*mindig az első fölkelés
a legnehezebb*

*álom és álomtalanság
vonalán
mindig egy emberhossznyi
táv*

*ami elmúlt az hosszan tartó
s a jövődő majd csak
holnap jön el*

*másnap mindent előlről álmodunk
s az ígéretekhez ott a tajték*

*sosem fejtjük meg a nagy talányt
visszatérőben vagyunk-e valahonnan
vagy talán épp most
indulunk*

*az idő a tér
önigazolása
hogy ne sújtsa
magány*

*halkan szólj
tengere van*

*milyen kenyér- és
emberszagú a ma*

*szerelem
ráismerés
újjászületés
újralétezés*

FEHER Ferenc fordítása